

ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดพังงา

สภาพชุมชน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง

ประชากรในจังหวัดพังงาส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย รองลงมาเชื้อชาติจีน มีคนต่างด้าวสัญชาติพม่า และมอญ ที่เดินทางมาทำงานเป็นผู้ใช้แรงงานส่วนหนึ่ง สำหรับชนกลุ่มน้อย ในจังหวัดพังงามีกลุ่มเดียว คือชาวไทยใหม่ (ชาวเลหรือชาวน้ำ) ซึ่งอาศัยอยู่กระจัดกระจายตามชายฝั่งทะเลและเกาะในอ่าวพังงา มีความเป็นอยู่อย่างสันโดษและประกอบอาชีพประมง ส่วนมากพูดภาษาไทยได้

จากสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2543 พบว่าประชากรในจังหวัดพังงา นับถือศาสนา พุทธ ประมาณ 76.30 เปอร์เซ็นต์ นับถือศาสนาอิสลามประมาณ 23.20 เปอร์เซ็นต์ ส่วนที่เหลือ นับถือศาสนาอื่น ๆ เช่นศาสนาคริสต์ ลักษณะทางสังคมส่วนใหญ่เป็นสังคมปิดไม่ค่อยมีความเคลื่อนไหวทางสังคมมากนัก อาชีพที่สำคัญคือการทำสวนยางพาราและการทำสวนผลไม้ รองลงมาคือ การประมง การค้า และการบริการ การผลิตและกรรมกรตลอดจนการรับจ้างทั่วไป

ด้านเศรษฐกิจ จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2547 จังหวัดพังงามีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเท่ากับ 20,281 ล้านบาท มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี 85,946 บาท สูงเป็นลำดับที่ 3 ของภาคใต้และเป็นลำดับที่ 18 ของประเทศ

ขนาดและที่ตั้ง

จังหวัดพังงาตั้งอยู่ทางฝั่งทะเลทิศตะวันตกของประเทศไทยด้านทะเลอันดามัน อยู่ระหว่างละติจูด 8 องศา 27 ลิปดา 52 พิลิปดาเหนือ กับเส้นลองจิจูดที่ 98 องศา 32 ลิปดาตะวันออกจัดอยู่ในเขตภาคใต้ตอนบนของประเทศไทยและอยู่ฝั่งตะวันตกของภาคใต้ มีพื้นที่ทั้งหมด 4,170.897 ตารางกิโลเมตร สภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นป่าเขา มีขนาดพื้นที่เป็นอันดับ 9 ของภาคใต้ มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดจังหวัดระนองและจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ทิศใต้ ติดจังหวัดภูเก็ตและทะเลอันดามัน

ทิศตะวันออก ติดจังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดกระบี่

ทิศตะวันตก ติดทะเลอันดามันและมหาสมุทรอินเดีย

ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดพังงามีภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นทิวเขาสลับซับซ้อน มีที่ราบตามหุบเขาและที่ราบตามชายฝั่ง มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 239 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยเกาะต่าง ๆ ประมาณ 105 เกาะ มีแม่น้ำที่สำคัญ 2 สาย คือ แม่น้ำพังงาและแม่น้ำตะกั่วป่า

บริเวณที่เป็นภูเขารอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัด โดยทอดตัวตลอดแนวเหนือใต้ ทิวเขาที่สำคัญคือทิวเขาภูเก็ต ซึ่งเป็นทิวเขาที่ต่อเนื่องมาจากทิวเขาตะนาวศรี ผ่านจังหวัดต่าง ๆ ทางฝั่งตะวันตกของ

ภาค มีความยาวประมาณ 517 กิโลเมตร

บริเวณที่เป็นที่ราบมีน้อย ส่วนใหญ่เป็นที่ราบชายฝั่งที่เกิดจากการยุบตัวของแผ่นดินชายฝั่งทะเลมีลักษณะแคบยาวและเว้าแหว่งที่เรียกว่า “ซวากทะเล” ดังนั้นชายหาดส่วนใหญ่จึงเป็น ป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์และมีความสำคัญต่อการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง

บริเวณที่เป็นเกาะ มีเกาะแก่งมากมายประมาณ 105 เกาะ ส่วนใหญ่จะอยู่ตอนเหนือของจังหวัดซึ่งอยู่ในเขตอำเภอตะกั่วป่าและอำเภอกุระบุรี สำหรับในอ่าวพังงามีเกาะที่สำคัญซึ่งเป็นที่ตั้งของอำเภอ คือ อำเภอเกาะยาว เกาะต่าง ๆ ของจังหวัดพังงาส่วนใหญ่ไม่มีประชากรอาศัยแต่มีธรรมชาติที่สวยงามซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด

ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดพังงามีภูมิอากาศแบบมรสุมเมืองร้อน โดยได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้ฝนตกเกือบตลอดทั้งปี มีฤดูกาล 2 ฤดู คือ

ฤดูฝน เริ่มประมาณเดือนพฤษภาคม ถึง เดือนธันวาคม โดยช่วงนี้ชายฝั่งตะวันตกของภาคใต้จะได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งพัดผ่านมหาสมุทรอินเดีย เข้าสู่ภาคใต้ เนื่องจากเป็นลมที่พัดผ่านทะเลมาตลอด เป็นมวลอากาศที่มีความชื้นสูงทำให้ฝนตกชุกทั่วทั้งจังหวัด

ฤดูร้อน เริ่มประมาณเดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน เป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งพัดผ่านอ่าวไทยเข้าสู่ชายฝั่งตะวันออก ทำให้ชายฝั่งตะวันตกมีฝนตกน้อยการปกครองและประชากร

จังหวัดพังงา แบ่งการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองพังงา อำเภอเกาะยาว อำเภอกะปง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอตะกั่วป่า อำเภอกุระบุรี อำเภอทับปุด และอำเภอท้ายเหมือง มีตำบล 48 ตำบล 321 หมู่บ้าน 74,134 หลังคาเรือน 2 เทศบาลเมือง คือเทศบาลเมืองพังงาและเทศบาลเมืองตะกั่วป่า และ 7 เทศบาลตำบล

จากสถิติของกรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2547 จังหวัดพังงามีประชากรทั้งสิ้น 239,064 คน เป็นชาย 120,232 คน เป็นหญิง 118,832 คน ความหนาแน่นของประชากร 57.32 คนต่อตารางกิโลเมตร อำเภอที่มีประชากรหนาแน่นมากที่สุดคือ อำเภอตะกั่วป่า (90.29 คนต่อตารางกิโลเมตร) และประชากรหนาแน่นน้อยที่สุดคือ อำเภอกะปง (21.81 คนต่อตารางกิโลเมตร) มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ 2 คน

ทรัพยากรธรรมชาติ

จากรายงานการใช้ที่ดินของกรมแผนที่ทหาร กรมป่าไม้และสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร จังหวัดพังงามีพื้นที่ทั้งหมด 2,606,809 ไร่ มีเนื้อที่ถือครองเพื่อการเกษตร 844,993 ไร่ เนื้อที่ป่าไม้ทั้งหมด 704,087 ไร่ และเนื้อที่อื่น ๆ 1,057,729 ไร่ มีอุทยานแห่งชาติ 6 แห่ง วนอุทยาน 2 แห่ง เขตป่าสงวนแห่งชาติ 73 แห่ง และกำลังดำเนินการอีก 3 แห่ง

ดินและแร่ธาตุ ประกอบด้วยกลุ่มดินภูเขาและหุบเขาร้อยละ 80 และกลุ่มดินเค็มชายฝั่งทะเล ร้อยละ 20 ของพื้นที่ทั้งหมด มีทรัพยากรแร่ก่อนข้างอุดมสมบูรณ์ แหล่งแร่ที่พบมีอยู่ในหลายบริเวณทั้งบนเขาและทะเลชายฝั่ง แร่ที่สำคัญที่มีคุณค่าที่สำรวจพบมีอยู่หลายชนิด ที่ได้รับการพัฒนาเชิงพาณิชย์แล้ว คือแร่ดีบุก อย่างไรก็ตามปัจจุบันมีการทำเหมืองแร่ น้อยมากเนื่องจาก ภาวะราคาดีบุกโลกตกต่ำทำให้การทำเหมืองแร่ดีบุกในจังหวัดพังงาลดลงอย่างต่อเนื่อง ในปี 2547 สามารถผลิตแร่ดีบุกได้

เพียง 1,307.2 เมตริกตัน จากจำนวน 21 เหมืองและผลิตหินปูน (หินปูนอุตสาหกรรม) ได้ 691,742.2 เมตริกตัน

ลักษณะที่ดินของจังหวัดพังงาประกอบด้วยพื้นที่เหมาะสมในการทำเกษตรกรรม ในจำนวนนี้มีพื้นที่เหมาะแก่การเพาะปลูกยางพารา จำนวน 639,278 ไร่ ปาล์มน้ำมัน จำนวน 53,622 ไร่ สำหรับการปลูกไม้ผลได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วในปัจจุบันมีการปลูกสะตอ เงาะ ทุเรียน มังคุด และลองกอง คาดว่าการปลูกไม้ผล อาจจะค่อย ๆ เข้าทดแทนการปลูกยางพาราในอนาคต

แหล่งน้ำ จังหวัดพังงามีแม่น้ำที่สำคัญ 2 สาย คือ แม่น้ำพังงา มีความยาว ประมาณ 30 กิโลเมตร ไหลลงสู่อ่าวพังงา และแม่น้ำตะกั่วป่า มีความยาวประมาณ 20 กิโลเมตร ไหลลงสู่ทะเลอันดามัน มีพื้นที่ชลประทานทั้งหมด 43,950 ไร่ สำหรับแหล่งน้ำใต้ดินของจังหวัดพังงา มีอยู่โดยทั่วไปในทุกอำเภอจัดเป็นน้ำที่มีคุณภาพดี แต่มีอัตราการไหลโดยเฉลี่ยเพียง 20-100 แกลลอน/นาที่

การคมนาคมและการสาธารณสุข

ทางรถยนต์ จากกรุงเทพฯ ใช้เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 ผ่านจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ - ชุมพร - ระนอง - พังงา รวมระยะทางทั้งสิ้น 788 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 12 ชั่วโมง หรือใช้เส้นทาง กรุงเทพฯ - ชุมพร - สุราษฎร์ธานี ก่อนเข้าตัวเมืองสุราษฎร์ธานี เข้าทางหลวงหมายเลข 401 ไปทาง อ. บ้านตาขุน ประมาณ 50 กิโลเมตร จะมีทางแยกไปจังหวัดพังงา ตามทางหลวงหมายเลข 415 เป็นระยะทางอีกประมาณ 70 กิโลเมตร หากเดินทางจากภูเก็ตใช้เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402 ผ่านสะพานสารสิน เข้าเขตโลกกลอยแล้วเลี้ยวขวาผ่านอำเภอตะกั่วทุ่ง ระยะทางโดยประมาณ 87 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทาง ประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที

เส้นทางคมนาคมในจังหวัดพังงา มีถนนลาดยางของทางหลวงแผ่นดิน 3 สาย ที่ช่วยให้จังหวัดพังงา สามารถติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ โดยรอบได้ เช่น ระนอง สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต กระบี่ และทางหลวงจังหวัดพังงา 6 สาย สามารถติดต่อกันได้สะดวกทุกอำเภอ ยกเว้นอำเภอเกาะยาว ไม่มีถนนต้องใช้เส้นทางทางน้ำ ส่วนการติดต่อระหว่างตำบลและหมู่บ้าน มีถนนลาดยางและถนนอัดดิน

ในด้านการคมนาคมชายฝั่งจังหวัดพังงามีท่าเรือหลักสำคัญ 4 แห่ง คือ ท่าเรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด ท่าเรือทับละมุ ท่าเรือคุระบุรีและท่าเรือสุระกุล

ทางเครื่องบิน จังหวัดพังงาไม่มีสนามบิน การเดินทางทางอากาศต้องอาศัยการทางผ่านสนามบินภูเก็ต และเดินทางต่อด้วยรถยนต์ โดยอาศัยทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402 และ 4144 จากสนามบินภูเก็ตถึงอำเภอเมือง จังหวัดพังงามีระยะทางประมาณ 65 กิโลเมตร

ทางรถไฟ จังหวัดพังงาไม่มีรถไฟผ่าน สามารถเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปลงที่จังหวัด สุราษฎร์ธานีแล้ว เดินทางต่อด้วยรถยนต์ 2 ชั่วโมง

การสื่อสาร มีที่ทำกรไปรษณีย์โทรเลข เปิดทุกอำเภอรวม 12 แห่ง โทรศัพท์อยู่ในเขตโทรศัพท์ภูมิภาคที่ 7 มีชุมสาย 14 แห่ง จำนวนหมายเลขที่เปิดใช้แล้ว รวม 13,779 เลขหมาย มีโทรศัพท์สาธารณะเปิดบริการแล้ว 1,167 เลขหมาย

แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

อำเภอเมือง

เกาะปันหยี เป็นเกาะขนาดเล็ก ที่มีเนื้อที่ประมาณ 1 ไร่ มีชุมชนมุสลิมซึ่งประกอบอาชีพทำการประมงอาศัยอยู่ประมาณ 243 ครอบครัว หากมาเที่ยวที่นี่จะได้เห็นวิถีชีวิตของชาวมุสลิมเหล่านี้และอาจได้ซื้อหาของฝากของที่ระลึกเป็นสินค้าพื้นเมืองประเภทอาหารแห้งรวมถึงกะปิเกาะปันหยีกลับไปด้วย

เขาพิงกัน-เขาตาปู เขาพิงกันเป็นเกาะเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง บริเวณกลางเกาะมีภูเขา ลูกหนึ่งที่เกิดจากการทรุดตัวของเปลือกโลกลงมาอยู่ในลักษณะพิงกันทำให้มีชื่อเรียกว่า “เขาพิงกัน” ด้านหน้าเกาะมีทิวทัศน์สวยงาม มองออกไปในทะเลจะเห็นเกาะเล็ก ๆ เป็นแท่งอยู่กลางน้ำ มีลักษณะคล้ายตาปูเนื่องจากถูกน้ำทะเลกัดเซาะฐานจนคอดเล็กกว่าด้านบน จึงได้ชื่อว่า “เขาตาปู”

เขาช้าง-ถ้ำฟุ้งช้าง ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองพังงาบริเวณวัดประพาสประจิมเขต เยื้องด้านหลังศาลากลางหลังใหม่ เขาช้าง เป็นภูเขาสูงยาวทอดตัวขนานไปกับถนนเพชรเกษม มีลักษณะคล้ายช้างหมอบโดยมีถ้ำฟุ้งช้างอยู่กลางพอดี บริเวณหน้าถ้ำมีพระพุทธรูปประดิษฐานอยู่ มีธารน้ำจืดไหลออกมาทางปากถ้ำหลังพระพุทธรูปมีโพรงถ้ำขนาดเล็ก ยาวประมาณ 20 เมตร สามารถเดินเข้าไปได้ ภายในถ้ำมีหินงอกหินย้อยซึ่งบางจุดเมื่อกระทบกับแสงไฟจะเกิดประกายวาววับคล้ายเกล็ดแก้ว เขาช้างและถ้ำฟุ้งช้างนี้เชื่อกันว่ามีที่มาจากตำนานตายมด ซึ่งปัจจุบันได้ถือเอาช้างเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดพังงา

อำเภอเกาะยาว หาดท่าเขา อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอไปประมาณ 5 กิโลเมตร หาดท่าเขามีโขดหินและหินกรวดเล็ก ๆ หลากหลายลวดลายสีสน ห้างออกไปจากฝั่งเพียงเล็กน้อย จะมีเกาะเล็ก ๆ ชื่อว่า “เกาะนก” สามารถเดินไปได้สะดวกในยามที่น้ำลงต่ำสุด หรือในเวลาที่น่าขึ้นก็สามารถเช่าเรือแคนูพายไปเที่ยวได้

เกาะไข่นอก เป็นเกาะขนาดเล็กอยู่ปลายสุดของพังงา มีหาดทรายขาวสะอาดมีน้ำทะเลใสสีฟ้าครามและเต็มไปด้วยแนวปะการังที่อุดมสมบูรณ์อีกแห่งหนึ่ง แต่มีหอยเม่นชุกชุมจึงควรระมัดระวังในการลงเล่นน้ำ

เกาะไข่นอก เป็นเกาะเล็ก ๆ แต่มีขนาดใหญ่กว่าเกาะไข่นอก นักท่องเที่ยวนิยมมาเที่ยวที่เกาะแห่งนี้มาก เนื่องจากที่นี่มีปลาที่สวยงามมากมาย สามารถดูได้ในน้ำทะเลตื้น ๆ เป็นสถานที่ที่เงียบสงบเป็นส่วนตัว

อำเภอกะปง น้ำตกถ้ำรู ตั้งอยู่ในตำบลกะปงเป็นน้ำตกขนาดกลางไหลลาดลงมาจากหน้าผา มีประมาณ 7 ชั้น บางชั้นมีความสูงประมาณ 20-30 เมตร มีน้ำไหลและมีแอ่งน้ำให้เล่นตลอดทั้งปี น้ำแรงมากในช่วงฤดูฝน บริเวณโดยรอบเต็มไปด้วยป่าไผ่ หวาย ปาล์ม ปาล์มเฟิร์นหลายชนิด

น้ำพุร้อนอำเภอกะปง ตั้งอยู่ที่ตำบลท่านาห่างจากตัวอำเภอประมาณ 8 กิโลเมตร มีแม่น้ำไหลผ่านชอกชั้น

หินต่าง ๆ ตามหุบเขา ซึ่งทางอำเภอได้จัดทำบ่อกักน้ำไว้ น้ำแรมีอุณหภูมิประมาณ 65 องศาเซลเซียส

อำเภอตะกั่วทุ่ง วนอุทยานน้ำตกgramมัญ เป็นน้ำตกขนาดกลางตั้งอยู่ที่บ้านหินสามก้อน ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่งใกล้กับวัดถ้ำสุวรรณคูหา ในสมัยสงครามเก้าทัพมีชาวมอญกลุ่มหนึ่งหนีทัพพม่า ขึ้นไปตั้งชุมชนตรงชั้นบนสุดของน้ำตกแห่งนี้ ชาวบ้านจึงเรียกว่า “น้ำตกgramมัญ” บริเวณต้นน้ำของวนอุทยานมีลักษณะเป็นเทือกเขาเรียงรายสภาพป่าค่อนข้างสมบูรณ์ น้ำตกมีลักษณะเป็นธารน้ำขนาดกลางไหลผ่านหุบเขาและพื้นที่ต่างระดับ ทำให้เกิดน้ำตกจำนวน 8 ชั้น

หาดเขาปีหลาย อยู่ในตำบลโลกกลอย อำเภอตะกั่วทุ่ง ห่างจากที่ว่าการอำเภอฯ ไปทางทิศใต้ ประมาณ 32 กิโลเมตร และห่างจากหาดท่าปูน ประมาณ 4 กิโลเมตร

อำเภอตะกั่วป่า

ชายหาดเขาหลัก อยู่ติดกับทะเลอันดามันห่างจากตัวอำเภอตะกั่วป่า ประมาณ 25 กิโลเมตร ตามเส้นทางท้ายเหมือง-ตะกั่วป่า และเป็นที่ตั้งของที่ทำการอุทยานฯ ก่อนเข้าเขตอำเภอ

ท้ายเหมือง จะเห็นลูกเขาลูกหนึ่ง ชื่อว่า “เขาหลัก” มีศาลเจ้าพ่อเขาหลักตั้งอยู่บริเวณฝั่งตรงข้ามเขาหลักจะเป็นชายทะเลซึ่งเป็นหาดหิน

แหลมปะการัง ตั้งอยู่บริเวณริมทะเลบ้านบางขะ ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า ห่างจากชายหาดบางสักประมาณ 3 กิโลเมตร เป็นแหลมขนาดเล็กที่เคยมีแนวปะการังน้ำตื้นที่สวยงาม แต่ในปัจจุบันกลับมีเพียงซากปะการังหลายชนิดกองทับถมกันอยู่เป็นจำนวนมากทั่วทั้งบริเวณชายฝั่งและใต้น้ำ บริเวณแหลมนี้มีบรรยากาศร่มรื่นไปด้วยทิวสนทะเลขนาดใหญ่ เหมาะแก่การตั้งแคมป์พักผ่อน ทั้งยังพบนกนานาชนิดจึงเหมาะอย่างยิ่งสำหรับนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบการดูนก

น้ำตกดำเนิน อยู่ห่างจากที่ทำการอุทยานฯ ประมาณ 4.5 กิโลเมตร มีต้นกำเนิดมาจากเขานมสาวมีหน้าผาหินสูงประมาณ 60 เมตร ด้านล่างมีแอ่งน้ำขนาดใหญ่สามารถลงเล่นน้ำได้ตลอดทั้งปี มีความร่มรื่นไปด้วยพรรณไม้นานาชนิด

อำเภอคุระบุรี เกาะหก เป็นจุดดำน้ำตื้นที่ดีที่สุดมีแนวปะการังน้ำตื้นขนาดใหญ่ที่สวยงามอยู่ทางด้านตะวันออกของเกาะ รวมทั้งมีปะการังหลากชนิดและสัตว์ทะเลอื่น ๆ อีกมากมาย

เกาะตาชัย เป็นเกาะที่มีขนาดเล็กไม่ใหญ่นัก อยู่ทางตอนเหนือของเกาะสิมิลันออกไปอีกหลายสิบกิโลเมตร มีจุดดำน้ำลึกหลายแห่ง บางแห่งมีกลุ่มปะการังอ่อนหลายสีสัน กัลปังหาพัดขนาดใหญ่และฝูงปลาอีกหลายชนิด

สวนปลาไหล อยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะห้า มีลักษณะเป็นลานทรายกว้างมีปลาไหลชนิดหนึ่งอาศัยอยู่ตามพื้นทรายนับร้อยตัวแต่ปลาไหลชนิดนี้ค่อนข้างตกใจง่าย ดังนั้นควรเฝ้าดูอยู่ห่าง ๆ อย่างสงบ

อำเภอทับปุด วัดราษฎร์อุปถัมภ์ (วัดบางเหริยง) ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 4 ตำบลบางเหริยง อำเภอทับปุด โดยอยู่ห่างจากสามแยกทับปุดไปทางจังหวัดกระบี่ประมาณ 500 เมตร ชาวบ้านเรียกวัดนี้ว่า “วัดบางเหริยง” ภายในวัดมีภูเขานขนาดเล็กชื่อว่า “เขาล้าน” ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานพระเจดีย์ขนาด

ใหญ่ พระพุทธรูป ปางนาคปรกและรูปปั้นเจ้าแม่กวนอิมอันเป็นที่เคารพสักการะของชาวพังงา บนยอดเขา
ล้านแห่งนี้เป็นที่ตั้งของ “พระมหาธาตุเจดีย์พุทธธรรมบันลือ” ภายในประดิษฐานพระบรม

สารีริกธาตุ นอกจากนี้ยังมีพระพุทธรูปปางนาคปรกขนาดใหญ่และเจ้าแม่กวนอิมประดิษฐานอยู่ด้วย

อำเภอท้ายเหมือง หาดท้ายเหมือง อยู่ทางด้านหน้าของที่ทำการอุทยานฯ ในเขตเทศบาลตำบลท้าย
เหมืองเป็นที่ราบริมฝั่งทะเลอันดามัน มีชายหาดยาวประมาณ 27 กิโลเมตร หาดท้ายเหมืองแห่งนี้เล่นน้ำ

ไม่ได้ เนื่องจากชายฝั่งมีลักษณะยุบตัวหาดแคบและมีความลาดชันมาก บริเวณกลางหาดท้ายเหมืองแห่งนี้

เป็นที่ตั้งของ “ทุ่งเสม็ดขาว” ซึ่งมีลักษณะคล้ายป่าพรุมีน้ำจืดขังเกือบทั้งปี มีพรรณไม้เด่น คือ ต้นเสม็ดขาว

ซึ่งขึ้นเป็นดงใหญ่ประมาณ 1,000 ไร่ ชายหาดท้ายเหมืองนี้ จะมีเต่าทะเลขึ้นมาวางไข่เสมอในคืนเดือนหงาย
จะมีประชาชนไปดูเต่าวางไข่ เรียกว่า “การเดินเต่า” นอกจากนี้ยังเป็นสถานที่จัดงานประจำปี คือ “งาน

ประเพณีปล่อยเต่า” พื้นที่อีกส่วนหนึ่งเป็นป่าเขาอยู่บริเวณเทือกเขาลำปีเป็นที่ตั้งของน้ำตกขนาด
ใหญ่ 2 แห่ง คือ

น้ำตกลงลำปี ตั้งอยู่หมู่ที่ 6 ตำบลท้ายเหมือง ถนนเพชรเกษม เป็นวนอุทยานแห่งชาติ มีต้นน้ำกำเนิด
จากเทือกเขาลำปี เป็นน้ำตกขนาดกลาง มี 3 ชั้น แต่ละชั้นมีความสูงประมาณ 10 เมตร ชั้นล่างสุดมีแอ่งใหญ่

สามารถเล่นน้ำได้ตลอดทั้งปี ประชาชนนิยมเดินทางมาพักผ่อนในช่วงฤดูฝน

น้ำพุร้อนบ้านบ่อदान ตั้งอยู่ริมบ้านบ่อदान ตำบลนาเตยมีลักษณะเป็นบ่อคอนกรีตมีสระว่ายน้ำบ่อ
อาบน้ำแร่และห้องอาบน้ำแร่ให้ใช้บริการน้ำพุร้อนเป็นน้ำแร่ธรรมชาติมีอุณหภูมิประมาณ 40-50 องศา

เซลเซียสช่วยบรรเทาอาการปวดเมื่อยตามข้อกระดูก รวมทั้งอาการเหน็บชา ช่วงน้ำทะเลหนุนสูง จะมี
ลักษณะเป็นน้ำพุร้อนเค็มแต่ช่วงน้ำลงน้ำพุจะจืดเหมือนน้ำธรรมดา ด้านตะวันตกของน้ำพุร้อนบ้านบ่อदान
นี้ติดกับทะเลอันดามัน มีชายหาดยาวสามารถลงเล่นน้ำได้ เปิดให้บริการทุกวัน โดยเก็บค่าบริการคน
ละ 10 บาทเท่านั้น